

ประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชบางชนิดในการควบคุมด้วยวงข้าวโพดและด้วยถั่วเหลืองโดยวิธีการสัมผัส
Efficiency of some Plant Extracts in Controlling Corn Weevil (*Sitophilus zeamais*)
and Southern Cowpea Weevil (*Callosobruchus chinensis*) by Contact Method

กรุตima สาระโพธิ์ทอง¹ จรงค์ศักดิ์ พุฒวนัน¹ และอัมมร อินทร์สังข์¹
Kritima Sarapothong¹, Jarongsak Pumnuan¹ and Ammorn Insung¹

Abstract

Evaluation of efficiency of 4 plant crude extracts, namely, star anise (*Illicium verum*), sweet fennel (*Foeniculum vulgare*), cloves (*Syzygium aromaticum*) and lemon grass (*Cymbopogon citratus*), against adult of corn weevil (*Sitophilus zeamais*) and southern cowpea weevil (*Callosobruchus chinensis*) were performed by contact method. One milliliter of hexane, acetone, or ethanol plant extracts was dropped onto Whatman® No.1 filter paper disks of 9 cm diameter. Preliminary test concentration used was 0.157 µl/cm² and insect mortality was observed at 24 h. Highly effective plant extracts were selected for further experiment to obtain their toxicity levels (LC₅₀ and LC₉₀) at 24, 48 and 72 h. The results can be seen that all plant extracts were extremely effective in killing both beetles. The hexane plant extracts from star anise and clove were the most effective in killing soybean beetle with LC₅₀ at 24 h as 0.013-0.014 µl/cm², which was higher than that of maize beetle killing. The LC₅₀ at 24 h was 0.131-0.232 µl/cm². With this reason, the hexane extracts of star anise and clove seem to be promising to be used for controlling the both stored product insects.

Keywords: star anise, clove, stored product insect

บทคัดย่อ

การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืช 4 ชนิด ได้แก่ จันทร์แปดกลีบ (*Illicium verum*), เทียนข้าวเปลือก (*Foeniculum vulgare*), กาโนลู (*Syzygium aromaticum*) และตะไคร้ป้าน (*Cymbopogon citratus*) ที่สกัดด้วย hexane, acetone และ ethanol ต่อตัวเต็มวัยด้วยวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais*) และด้วยถั่วเหลือง (*Callosobruchus chinensis*) โดยวิธีการสัมผัสโดยหยดสารทดสอบบนกระดาษกรอง ทำการสอบเบื้องต้นที่ความเข้มข้น 0.157 µl/cm² ตรวจนับอัตราการตายที่เวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นทำการคัดเลือกสารสกัดจากพืชที่มีประสิทธิภาพสูงในการฆ่าแมลงในโรงเก็บห้องส่องชนิดข้างต้น มาทดสอบต่อที่ความเข้มข้นต่าง ๆ กัน เพื่อหาระดับความเป็นพิษ (LC₅₀ และ LC₉₀) ที่ 24, 48 และ 72 ชั่วโมง หากการทดสอบพบว่าสารสกัดจากพืชทุกชนิดมีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยถั่วเหลืองได้สูงกว่าด้วยวงข้าวโพด โดยสารสกัดจากจันทร์แปดกลีบและกาโนลูที่สกัดด้วย hexane มีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยถั่วเหลืองได้ดีที่สุด มีค่า LC₅₀ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.013-0.014 µl/cm² ซึ่งมีประสิทธิภาพในการฆ่าสูงกว่าการฆ่าด้วยวงข้าวโพด ที่มีค่า LC₅₀ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.131-0.232 µl/cm² จากการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า สารสกัดจากจันทร์แปดกลีบและกาโนลูที่สกัดด้วย hexane เป็นสารสกัดที่น่าสนใจในการนำไปใช้เพื่อการควบคุมแมลงในโรงเก็บห้อง 2 ชนิด

คำสำคัญ: จันทร์แปดกลีบ กาโนลู แมลงศัตรูในโรงเก็บ

คำนำ

การบริโภคอาหารของประชากรส่วนใหญ่มาจากผลผลิตจากพืชที่เป็นเมล็ด คิดเป็น 64% ของแหล่งอาหารทั้งหมด โดยแบ่งเป็นเมล็ดธัญพืช 50% และพืชตระกูลถั่วต่าง ๆ 14% ดังนั้นการผลิตพืชที่ให้เมล็ดเพื่อเป็นแหล่งอาหารจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผลผลิตทางการเกษตรที่นิยมบริโภค ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี ถั่วเขียว และถั่วเหลือง เป็นต้น เมล็ดพืชและเมล็ดธัญพืชทั้งหลายเหล่านี้มักจะได้รับความเสียหายระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นมาจากการปests ทำให้ลดลง ผลกระทบต่อการผลิตมากที่สุด คือด้วยวงข้าวโพดและด้วยถั่วเหลือง เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญและสร้างความเสียหายให้ผลผลิตมากที่สุด คือด้วยวงข้าวโพดและด้วยถั่วเหลือง เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญที่สุดของเมล็ดธัญพืชทั้งที่ใช้ทำพันธุ์

¹ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

¹Department of Plant Production Technology, Faculty of Agricultural Technology at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, 10520

หรือเพื่อการบริโภค (กลุ่มงานวิจัยแมลงศัตรูผลิตผลเกษตร, 2543) แมลงศัตรูในโรงเก็บนี้จะอาศัยและกัดกินภายในเมล็ด สร้างความเสียหายให้กับเมล็ดจนไม่สามารถนำเมล็ดไปใช้ประโยชน์ต่อได้ ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีการใช้สารเคมีในการป้องกัน เช่น methyl bromide แต่บางประเทศมีการยกเลิกใช้แล้วเนื่องจากการทำลายโโคโนนในชั้นบรรจุภัณฑ์ (Lu and He, 2010) และยังคงมีการใช้สารเคมีชนิดอื่น ๆ เช่น phosphine และสารเคมีในการเคลือบเมล็ด ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูในโรงเก็บเหล่านี้ หากมีการใช้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน ส่งผลให้แมลงสร้างความด้านท่าน ทำให้การป้องกันกำจัดได้ยากยิ่งขึ้น (Zettler et al., 1989) และส่งผลเสียต่อสภาพแวดล้อม สารพิษต่อก้างในผลผลิต และอันตรายต่อผู้ใช้และผู้บริโภค ซึ่งปัจจุบันมีแนวทางเดี๋ยวก่อนควบคุมแมลงด้วยสารจากธรรมชาติ เช่น การใช้น้ำมันหอมระเหยหรือสารสกัดจากพืช เป็นวิธีการป้องกันกำจัดแมลงที่น่าสนใจ ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Zapataa and Smaggheea, 2010) จากรายงานของ Shaaya et al. (1997) พบว่าน้ำมันหอมระเหยจากพืชเป็นสารที่ใช้ในการควบคุมกำจัดแมลงศัตรูในโรงเก็บหลายชนิด จากการศึกษาของ วิรยา และคณะ (2556); กวีรัตน์ (2558) พบว่าน้ำมันหอมระเหยจากจันทร์แปดกลีบ การพุด เทียนข้าวเปลือก และตะไคร้บ้าน มีประสิทธิภาพในการควบคุมด้วย งวงข้าวโพด มอดเป็น มอดหัวป้อม และมอดฟันเลื่อย โดยวิธีการรวม ซึ่งการประยุกต์ใช้สารสกัดจากพืชสมุนไพรข้างต้นเพื่อใช้ในการเคลือบเมล็ดพันธุ์ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูในโรงเก็บ น่าจะเป็นวิธีที่สามารถยกระดับการผลิตเมล็ดพันธุ์และผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดสารเคมีแมลงได้ ทั้งนี้จึงต้องมีการทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชสมุนไพรดังกล่าวต่อแมลงศัตรูในโรงเก็บเบื้องต้นก่อนถูกนำไปใช้จริงต่อไป การศึกษาครั้นนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดจากจันทร์แปดกลีบ เทียนข้าวเปลือก การพุด และตะไคร้บ้าน ที่สกัดด้วยตัวทำละลายชนิดต่าง ๆ ในกระบวนการด้วยงวงข้าวโพดและตัวถัวเหลือง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาสารสกัดจากพืชในการควบคุมแมลงในโรงเก็บโดยวิธีการเคลือบเมล็ดต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. การเพาะเลี้ยงแมลงศัตรูในโรงเก็บ

ทำการเลี้ยงด้วยงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais*) และด้วยถั่วเหลือง (*Callosobruchus chinensis*) โดยใช้ข้าวโพดหวานและเมล็ดถั่วเขียว ในห้องปฏิบัติการทางกีฏวิทยา คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำตัวเต็มวัยอายุ 10-15 วัน รุ่นที่ 2-3 หลังออกจากตักแต่เพื่อมาทดสอบในชั้นตอนต่อไป

2. การเตรียมสารสกัดจากพืช

นำพืชสมุนไพรแห้งจากจันทร์แปดกลีบ (*Illicium verum*) เทียนข้าวเปลือก (*Foeniculum vulgare*) การพุด (*Syzygium aromaticum*) และตะไคร้บ้าน (*Cymbopogon citratus*) บดให้ละเอียด แล้วสกัดด้วย hexane เป็นเวลา 3 วัน จากนั้นกรองด้วยผ้าขาวบางและกระดาษกรอง (Whatman® เบอร์ 1) ตามลำดับ นำไปลดปริมาตรด้วยเครื่องลดปริมาตร (rotary evaporator) อุณหภูมิ 40 °C จนแห้งและได้เป็นสารสกัดหยาบจาก hexane นำ回去ที่เหลือไปแช่ด้วย acetone และ ethanol ดำเนินการเหมือนสารสกัดด้วย hexane จนได้สารสกัดหยาบจาก acetone และ ethanol ตามลำดับ

3. การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดหยาบในการควบคุมแมลงศัตรูในโรงเก็บ โดยวิธีสัมผัสด้วย

ทำการทดสอบเบื้องต้นที่ปริมาณสาร 0.157 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ สำหรับการทดสอบด้วยงวงข้าวโพด และที่ปริมาณสาร 0.063 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ สำหรับการทดสอบด้วยถั่วเหลือง โดยหยดสารทดสอบลงบนกระดาษกรอง (Whatman® เบอร์ 1) ในajanแก้วเลี้ยงเชือก จากนั้นนำตัวเต็มวัยของแมลงทดสอบ จำนวน 20 ตัว คละเพศ ลงในajanแก้วเลี้ยงเชือก ตรวจนับอัตราการตายที่เวลา 24 ชั่วโมง ทำการตัดเลือกสารสกัดจากพืชที่มีประสิทธิภาพสูงในการฆ่าแมลงโรงเก็บทั้งสองชนิด มาทดสอบต่อเพื่อหาระดับความเป็นพิษที่ความเข้มข้นต่าง ๆ กัน 6 ระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม ตรวจนับอัตราการตายที่เวลา 24, 48 และ 72 ชั่วโมง วางแผนการทดลองแบบ CRD มี 5 ชั้นการทดลอง ค่านวนเปอร์เซ็นต์การตายที่เปอร์เซ็นต์การตายที่แท้จริงโดยใช้ Abbott's formula (Abbott, 1987) วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SAS เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการ DMRT (Duncan's new multiple range test) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P<0.05$) และหาค่า LC_{50} และ LC_{90} (50% and 90% lethal concentration) ของสารสกัดจากพืช โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Probit analysis

ผลการทดลอง

จากการทดสอบสารสกัดจากจันทร์แปดกลีบ เทียนข้าวเปลือก การพุด และตะไคร้บ้าน ที่สกัดด้วย hexane, acetone และ ethanol โดยวิธีการสัมผัสด้วย ต่อตัวเต็มวัยด้วยงวงข้าวโพดและด้วยถั่วเหลือง พบว่าสารสกัดจากจันทร์แปดกลีบที่สกัดด้วย hexane ปริมาณสาร 0.157 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ มีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยงวงข้าวโพดได้ 100% รองลงมาคือสารสกัดจาก การพุด มีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยงวงข้าวโพดได้ 30.1% (Figure 1) เมื่อนำไปทดสอบต่อที่ปริมาณสาร 0.031-0.252 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ พบว่าระดับ

ความเป็นพิษของสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบที่สกัดด้วย hexane ต่อตัวงวงข้าวโพด มีค่า LC₅₀ เท่ากับ 0.131, 0.120 และ 0.113 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ ที่ 24, 48 และ 72 ชั่วโมง ตามลำดับ ขณะที่ระดับความเป็นพิษของสารสกัดจากการพลุที่สกัดด้วย hexane ต่อตัวงวงข้าวโพด มีค่า LC₅₀ เท่ากับ 0.232, 0.204 และ 0.175 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ (Table 1)

ส่วนการทดสอบตัวถัวเหลือง พบว่าสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบและการพลุ ที่สกัดด้วย hexane ปริมาณสาร 0.063 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ มีประวัติวิชาพในการฆ่าตัวถัวเหลืองได้ 100% (Figure 2) เมื่อนำไปทดสอบต่อที่ปริมาณสาร 0.004-0.025 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ พบว่า ระดับความเป็นพิษของสารสกัดจากการพลุที่สกัดด้วย hexane ต่อตัวถัวเหลือง มีค่า LC₅₀ เท่ากับ 0.013, 0.010 และ 0.009 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ ที่ 24, 48 และ 72 ชั่วโมง ตามลำดับ ขณะที่ระดับความเป็นพิษของสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบที่สกัดด้วย hexane ต่อตัวถัวเหลือง มีค่า LC₅₀ เท่ากับ 0.014, 0.013 และ 0.012 $\mu\text{l}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ (Table 2)

Figure 1 Percentage mortality of corn weevil (*Sitophilus zeamais*) caused by plant extracts at $0.157 \mu\text{l}/\text{cm}^2$ dose by contact method at 24 hours.

Table 1 LC₅₀ and LC₉₀ of plant extracts against maize weevil (*Sitophilus zeamais*)

Time (h)	Plant extracts	Regression equation	Chi-square	LC ₅₀ (Low-Up)	LC ₉₀ (Low-Up)
24	Star anise	$Y=-4.639+35.291x$	3.861	0.131 (0.127-0.136)	0.168 (0.160-0.178)
	Clove	$Y=-2.298+9.890x$	1.895	0.232 (0.219-0.250)	0.362 (0.329-0.413)
48	Star anise	$Y=-6.440+53.855x$	4.944	0.120 (0.104-0.136)	0.143 (0.130-0.189)
	Clove	$Y=-1.948+9.538x$	0.868	0.204 (0.192-0.218)	0.339 (0.310-0.380)
72	Star anise	$Y=-3.745+33.201x$	41.520	0.113 (0.088-0.145)	0.151 (0.127-0.241)
	Clove	$Y=-1.982+11.063x$	2.116	0.175 (0.164-0.185)	0.290 (0.271-0.317)

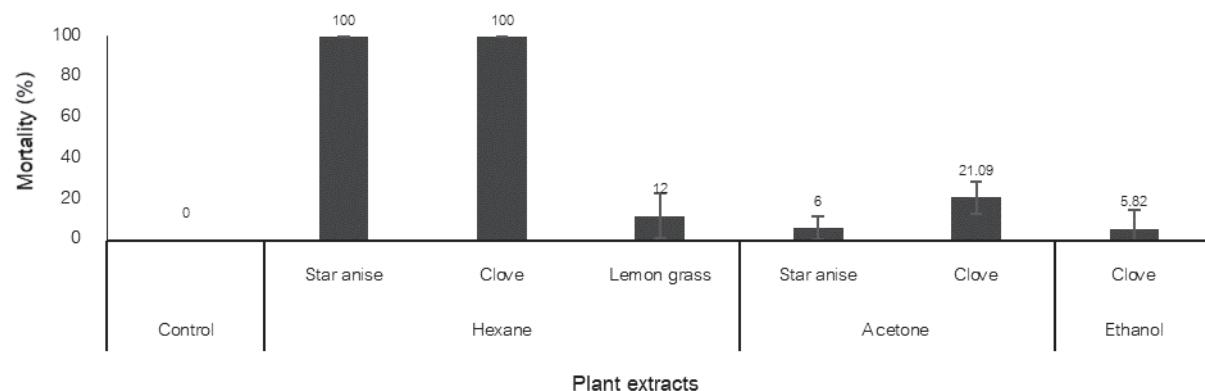

Figure 2 Percentage mortality of Southern Cowpea Weevil (*Callosobruchus chinensis*) caused by plant extracts at $0.063 \mu\text{l}/\text{cm}^2$ dose by contact method at 24 hours.

Table 2 LC₅₀ and LC₉₀ of plant extracts against southern cowpea weevil (*Callosobruchus chinensis*)

Time (h)	Plant extracts	Regression equation	Chi-square	LC ₅₀ (Low-Up)	LC ₉₀ (Low-Up)
24	Star anise	Y=-1.532+108.891x	22.017	0.014 (0.011-0.017)	0.026 (0.022-0.035)
	Clove	Y=-1.617+126.927x	9.305	0.013 (0.011-0.014)	0.023 (0.020-0.026)
48	Star anise	Y=-1.406+109.223x	26.086	0.013 (0.010-0.016)	0.025 (0.020-0.034)
	Clove	Y=-1.639+166.482x	24.914	0.010 (0.007-0.012)	0.018 (0.015-0.022)
72	Star anise	Y=-1.299+112.427x	21.275	0.012 (0.009-0.014)	0.023 (0.019-0.030)
	Clove	Y=-1.594+186.578x	31.144	0.009 (0.006-0.011)	0.015 (0.013-0.021)

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากการทดสอบสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบ เทียนข้าวเปลือก กานพลู และ ตะไคร้บ้าน ที่สกัดด้วย hexane, acetone และ ethanol โดยวิธีการสัมผัสด้วย ต่อตัวเต็มวัยด้วยวงข้าวโพดและด้วงถัวเหลือง พบร่วมสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบและกานพลู มีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยวงข้าวโพดและด้วงถัวเหลืองได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรยา และคณะ (2556) รายงานว่า�้มนันหอมระ夷จากจันทร์เบดกลีบ มีประสิทธิภาพในการฆ่าแมลงศัตรูในโรงเก็บ ได้แก่ มอดหัวป้อม ด้วง วงข้าวโพด และมอดแป้ง โดยมีค่า LC₅₀ เท่ากับ 9.889, 11.154 และ 19.330 µL/L air ตามลำดับ ขณะที่ Ho et al. (1995) ได้ทำการทดสอบสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบโดยสกัดด้วย hexane และ methanol พบร่วมมีประสิทธิภาพในการฆ่าไข่ของมอดแป้งและด้วงวงข้าวโพดได้ โดยที่ความเข้มข้น 0.01 g/ml สามารถฆ่าได้มากกว่า 70% กันกอร และคณะ (2559) ศึกษาความเป็นพิษของน้ำมันจากพืชบางชนิด ได้แก่ พริกไทยดำ ขมิ้นชัน กานพลู ตะไคร้หอม สะเดาซัง และผักเสี้ยนฝร เชื่อควบคุมแมลงในโรงเก็บ โดยวิธีการสัมผัสด้วย พบร่วมน้ำมันกานพลูสามารถฆ่าด้วยวงข้าวโพดได้ดีที่สุดมีค่า LC₅₀ เท่ากับ 10.10 µL/L

สรุปผลการทดลอง

จากการทดสอบสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบ เทียนข้าวเปลือก กานพลู และ ตะไคร้บ้าน ที่สกัดด้วย hexane, acetone และ ethanol โดยวิธีการสัมผัสด้วย ต่อตัวเต็มวัยด้วยวงข้าวโพดและด้วงถัวเหลือง พบร่วมสารสกัดจากจันทร์เบดกลีบและกานพลูที่สกัดด้วย hexane มีประสิทธิภาพในการฆ่าด้วยถัวเหลืองได้ดีที่สุด มีค่า LC₅₀ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.013-0.014 µL/cm² ซึ่งมีประสิทธิภาพในการฆ่าสูงกว่าด้วยวงข้าวโพด ที่มีค่า LC₅₀ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 0.131-0.232 µL/cm² เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่นำเสนอในการนำไปพัฒนาในครัวเรือนชัตติในการป้องกันเมล็ดพันธุ์จากการทำลายของแมลงศัตรู อีกทั้งยังช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลงสังเคราะห์ให้น้อยลงด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร วุฒิวงศ์, อรัญ งามผ่องใส และเยาวลักษณ์ จันทร์บ่าง. 2559. พิษของน้ำมันจากพืชบางชนิดต่อตัววงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky). วารสารพืชศาสตร์สหภานครวินทร์ (3 พิเศษ) (III): M09/84-90.
- กเวรัตน์ จาสวุวรรณวงศ์. 2558. ประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระ夷จากพืชสมุนไพรรวมกับคาร์บอนไดออกไซด์ในการควบคุมแมลงศัตรูในโรงเก็บ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ. 32 หน้า.
- กลุ่มงานวิจัยแมลงศัตรูพืชผลเกษตร. 2543. แมลงศัตรูพืชผลเกษตรและการป้องกันกำจัด. เอกสารวิชาการ. กองกีฏและสัตววิทยา, กรมวิชาการเกษตร. โฉนดพืชพืชทางทุนส่วนจำกัด พืนบ้านพันธุ์ชิง, กรุงเทพฯ. 1 หน้า.
- วิรยา ธนาศิริวงศ์, จรุศักดิ์ พุฒวนน แล้วคำรา อินทร์สังข์. 2556. ประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระ夷จากพืชสมุนไพรบางชนิดต่อตัวเต็ม วัยของมอดแป้ง มอดหัวป้อม และด้วงวงข้าวโพด. หน้า 39. ใน ประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ 12. 9-12 พฤษภาคม 2556. บางนา, กรุงเทพมหานคร.
- Abbott, W.S. 1987. A method of computing the effectiveness of an insecticide. 1925. Journal of the American Mosquito Control Association. 3(2): 302-303.
- Ho, S.H., Y. Ma, P.M. Goh. and K.Y. Sim. 1995. Star anise, *Illicium verum* Hook.f. as a potential grain protectant against *Tribolium castaneum* (Herbst) and *Sitophilus zeamais* Motsch. Postharvest Biology and Technology 6: 341-347.
- Lu, J.H and Y.Q. He. 2010. Fumigant toxicity of *Ailanthus altissima* Swingle, *Atractylodes lancea* (Thunb.) DC. And *Elsholtzia stauntonii* Benth extracts on three major stored-grain insect. Industrial Crop and Products 32: 681-683.
- Shaaya, E., M. Kostjukovski., J. Eilberg. and C. Sukprakarn. 1997. Plant oils as fumigants and contact insecticides for the control of stored-product insects. Journal of Stored Products Research 33: 7-15.
- Zapataa, N. and G. Smagghe. 2010, Repellency and Toxicity of Essential Oils from the Leaves and Bark of *Laurelia sempervirens* and *Drimys winteri* Against *Tribolium castaneum*, Industrial Crops and Products 32: 405-410.
- Zettler, J.L., W.R. Halliday and F.H. Arthur. 1989. Phosphine resistance in insect infesting stored peanuts in the southeastern United States. Journal of Economic Entomology 82: 1508-1511.